

[Miljøministeren]

at 1980ernes langsigtede beslutninger bygger på et helhedssyn. Det må være en forudsætning, at alle hensyn og interesser, som skal varetages, er hørt. Kun på den måde kan det sikres, at sparsomme ressourcer ikke fejlinvesteres. En sammenfattende planlægning bør derfor efter regeringens opfattelse have en mere fremtrædende rolle i 1980erne. Den sammenfattende planlægning vil kunne bruges til at aflaste og prioritere nogle af de krav om en detaljeret sektorplanlægning, som nogle amtskommuner og kommuner føler som en byrde. Det sammenfattende i landsplanlægningen må derfor i fokus.

Der udføres jo allerede et stort og nyttigt koordinerende arbejde på statens område, og det er vigtigt, at de enkelte sektormyndigheder arbejder for at støtte de mål, som er formuleret af amtsråd og kommunalbestyrelser i dialog med befolkningen. Det kan her vise sig nødvendigt at vælge løsninger, som set fra den enkelte sektors synsvinkel måske ikke er den mest hensigtsmæssige, men som ud fra en helhedsbetragtning er den rigtige.

Ser man på den statslige anlægsvirksomhed af landsplanmæssig interesse – det vil især sige på transport- og kommunikationsområdet og med hensyn til placering af statsinstitutioner – bør det overvejes at lade en redegørelse for de planlægningsmæssige konsekvenser af et givet projekt indgå på linje med redegørelsen for de finansielle forhold.

Man bør også gøre sig klart, at der er mange beslutninger uden for den fysiske planlægnings område – også lovgivning, der vedtages i dette ting – som har indflydelse på arealanvendelse, på bosætning og på erhvervslokalisering m.v. Jeg mener, at vi i den kommende tid bør være opmærksomme på, om eksisterende støtteordninger og kommende lovinitiativer kan anvendes med positive virkninger for de enkelte lokalsamfund, uden at deres formål svækkes.

Det er klart, at vi ikke skal have koordination for koordinationens skyld. Samordningsbestrebelselser bør følge hånd i hånd med forenklingsbestrebelselser. Vi skal ikke have bureaukratisering af planlægningen.

Regeringen har som bekendt igangsat et arbejde med at forenkle de lovregler, der findes, men der må ikke ske en forringelse af formålet med lovgivningen. Det er klart sagt. I denne tid ser vi de første resultater af dette arbejde; den første rapport med forslag til

forenkling af den fysiske planlægning drøftes for tiden med en række myndigheder. Den indeholder en række forslag til ændring af love og bekendtgørelser m.v., som regeringen snarest muligt vil tage stilling til.

Landsplanredegørelsen, som vi diskuterer her i dag, omhandler især planlægningen af byerne. Regeringens tilkendegivelse skal ses som synspunkter på den videre planlægning. Det er vigtigt for regeringen som led i omstillingen at sikre den bedst mulige anvendelse af bygninger og anlæg i de eksisterende byer. Det vil altid være god samfundsøkonomi. Det gælder såvel i de store som i de små byer.

Det er min opfattelse, at mennesket udfolder sig bedst i de små enheder. Derfor vil jeg også arbejde for en fortsat decentralisering og for de kvaliteter, som findes i lokalsamfundene; jeg tænker bl.a. på overskueligheden. Her er mange muligheder for fællesskab, muligheder for at være tættere på konsekvenserne af ens handlinger, friluftsliv – kvaliteter, som også kan opnås i de større byer.

I nogle landsbyer og på de mindre øer er der problemer med serviceforsyningen. Der er behov for utraditionelle og fleksible former for service både i skolen og i nærbutikken, som en hel del af ordførerne har været inde på. Der er behov for en opblødning af grænserne mellem de opgaver, der i dag ligger henholdsvis i offentlig og privat regie. Det er meget vigtigt, at man i disse samfund er åbne over for forslag og ideer fra borgerne.

Jeg finder, at offentlighedens, herunder erhvervslivets, deltagelse i planlægningen er et vigtigt princip, som må fastholdes i den nuværende omstillingsproces. Det er vigtigt, at borgernes synspunkter kommer frem, og det er glædeligt, at en del af ordførerne netop stærkt har præciseret dette. En dialog mellem borgerne og politikerne giver alle en bedre forståelse for lokale problemer og for deres løsning, og det gør grundlaget for politiske beslutninger bredere, men også mere solidt.

Vi er tilbøjelige til her i tinget kun at bruge en økonomisk målestok, når vi skal træffe beslutninger. Det er sandt nok, at denne regering kom til for at få styr på landets økonomiske problemer, men det er vigtigt, at de politiske partier ikke kun tænker på økono-